N°. 551. **DE GRONDWET.** 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . " 5.50.

ZATURDAG 3 MAART.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . " 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegel regt daaronder begrepen.

De Minister van Koloniën.

De discussiën, die morgen, Zaturdag, in de Tweede Kamer aan de orde zijn, verdienen de algemeene aandacht tot zich te trekken; want zij betreffen onderwerpen, waaromtrent geen Nederlander onverschillig zijn kan: zij raken *het regt*, *de billijkheid*, *de menschelijkheid* en het *Christendom*.

Het eerste onderwerp is de bekende zaak van den heer L. VAN VLIET, die nu sedert tien jaren op herstel van geleden onregt aandringt. Wij hebben reeds zoo dikwerf die zaak uiteengezet en onze meening daaromtrent medegedeeld, dat wij het overbodig achten, daarop thans in 't breede terug te komen. Wij hopen, dat zij nu eindelijk eens beslist worde in een zin, die der Nederlandsche Vertegenwoordiging tot eere zal verstrekken en waaruit blijken moge, dat zij *de zaak* niet uit het oog verliest om *den vorm;* dat zij de ministeriële verantwoordelijkheid niet laat neutraliseren door angstvallige bedenkingen; en dat, boven alles, *regt* en *billijkheid* het rigtsnoer harer handelingen zijn. Bovendien, het geldt hier niet enkel de verpligting, om te herstellen wat ten onregte is gepleegd tegen een *persoon;* maar het geldt de groote vraagpunten van de bescherming van personen en goederen in Nederlandsch-Indie; van de vrijheid van verdediging zijner aanspraken en regten voor de regtbanken aldaar; van de bevoegdheid der Kamer, om den Minister van Kolonien ter verantwoording te roepen voor handelingen van 't Indisch bestuur, door *hem* goedgekeurd en waarvoor *hij* zich derhalve verantwoordelijk heeft gesteld.

Het tweede onderwerp raakt de voorbeeldelooze mishandeling der slaven in onze West-Indische Kolonien: die gruwel voor de menschheid, dat brandmerk op den Nederlandschen naam. De heer TEENSTRA had de Kamer feiten van mishandeling op Curaçao medegedeeld, die reeds bij de lezing het bloed in de aderen van afschuw doet stollen. De Kamer vroeg inlichtingen aan den Minister van Kolonien; deze gaf ze, als hij *steeds* gewoon is "inlichtingen" te geven en de Kamer zal nu morgen te beslissen hebben over de conclusie van de Commissie, die over deze inlichtingen van den heer PAHUD rapport heeft uitgebragt.

Uit dat rapport blijkt, dat de inlichtingen, door den heer PAHUD gegeven, volstrekt niet ontzenuwen de waarheid der medegedeelde gruwelen, terwijl de getuigenissen, door den Minister overgelegd, deels in zoodanigen vorm zijn ingekleed, dat "*de kieschheid verbiedt ze openbaar mede te deelen*", deels afgegeven door belanghebbende personen. Wij werden dan ook aangenaam verrast, toen wij de Commissie, in naam der menschheid en van het Christendom, tegen de gruwelen, die dagelijks op Neêrlands grondgebied gepleegd worden, krachtig hoorden protesteren; en ieder zal met haar oordeel instemmen, als zij "vreest, dat "hetgeen een gruwel voor de menschheid is, wel eens "een vloek voor Nederland zou kunnen worden, indien "zoodanige ijsselijkheden nog langer worden geduld "onder de Nederlandsche wet."

Ja, de Nederlandsche Wet! Want de Commissie toont duidelijk aan — 't geen reeds zoo onwederlegbaar in Dr. VAN HOËVELL's "*Slaven en Vrijen*" was bewezen — dat *de wet* die gruwelen toelaat, er verlof toe geeft; dat de Minister van Koloniën, *die zich heeft durven beroemen* het reglement van 6 Februarij 1851 tot stand te hebben gebragt, de deur voor al die willekeur, voor al die mensch-onteerende gruwelen wagewijd heeft opengezet, ze door de Koninklijke handteekening heeft doen bekrachtigen!

De Commissie heeft dan ook voorgesteld, dat de Kamer verklare *niet* te zijn gerustgesteld omtrent het lot en de behandeling der slaven, terwijl zij *overtuigd* is, dat de reglementen niet voldoende zijn, om de mishandeling der slaven tegen te gaan; en dat de Kamer, derhalve, verlangt, om ten spoedigste te zien *verbeterd* de reglementen op de behandeling der slaven, waaronder dat van den Minister van Koloniën eene voorname plaats bekleedt en waarop die Minister niet geaarzeld heeft, zich te glorifiëren.

Het bloed van dagelijks onschuldig gemartelden, het lijden van veertig duizend natuurgenooten ondersteunen, helaas! de conclusie van de Commissie, die te regt de verklaring daarbij wil gevoegd hebben, dat daarom geene vertraging mag worden toegebragt aan de te nemen maatregelen tot de emancipatie zelve.

Het schijnt ons toe, dat geen Volksvertegenwoordiger, die de voorschriften van 't Christendom voor oogen heeft en de menschelijkheid in 't hart, zijne stem aan die conclusie mag weigeren. Die officiële afkeuring van het gedrag des Ministers van Koloniën, betrekkelijk de slaven-quaestie, is slechts eene luttele vergoeding voor het nameloos lijden van veertig duizend menschen, onder de werking van *zijne* reglementen. Het zal zijn een protest van het Nederlandsche Volk tegen de schandvlek, die de Regering nog altijd op ons wapen laat kleven; het zal de eerste, krachtige stap zijn om te geraken tot hetgeen het Nederlandsche Volk *wil* dat geschiede: afwending van den vloek, die, in den vorm der slavernij, op ons Vaderland rust.

Dat de Kamer toone, iets meer te *willen* dan aandoenlijke woorden uit te spreken ten gunste van eene gemartelde bevolking: dat zij *handele*; dat zij, door aanneming van de conclusie der Commissie, het bestaande brandmerke en verbetering onvermijdelijk make.

Met geestdrift en dankbaarheid zal dat besluit door het Nederlandsche Volk worden vernomen.

Hoe ver *partijhaat* gaan kan, bewijst *de Nieuwsbode* weder in zijn No. van heden. Wanneer wij dit nieuwe feit constateren, 't is om onze lezers eens hartelijk te doen lagchen, wanneer zij aan *domheid*, een gevoel van *verachting* in te boezemen als zij aan *opzet* denken.

De heer THORBECKE had op het gewijzigde art. 3 van het wetsontwerp op de ministeriële verantwoordelijkheid twee amendementen voorgesteld, die in naauw verband tot elkander stonden. Het *eerste* amendement werd met 41 tegen 11, het *tweede* met algemeene stemmen (dus ook *door den voorsteller*) verworpen. In ons verslag van de zitting van dien dag gaven wij aldus kennis van 't gebeurde: "Het tweede amendement wordt met *algemeene* stemmen *verworpen*, aangezien de verwerping van het eerste amendement de "aanneming van het *tweede* onmogelijk had gemaakt."

Laat ons *nu* zien, hoe deze eenvoudige gebeurtenis — die dikwerf in de Kamer plaats heeft — door den *partijhaat* van de *Nieuwsbode* wordt geïllustreerd:

Een gewoon lid der Kamer zoude bij zulk eene gelegenheid zelve *dat tweede amendement hebben ingetrokken*, ten einde niet noodeloos zijne ambtgenooten, over een nu geheel onaannemelijk voorstel te doen stemmen. Niet alzoo de heer Thorbecke. *Hoewel door verschillende leden officieus* (niet officieel en daarom gewaagt het Bijblad er niet van) *aangezocht*, *trok hij zijn amendement niet in*... maar stemde er tegen, tot groot vermaak der Kamer. In de Fransche bladen zou men gelezen hebben *hilarité générale.* De heer Thorbecke volgde dus niet het voorbeeld van zijn vriend van Eck, die bij eene andere gelegenheid *alleen* voor zijn eigen amendement stemde; het hoofd der oppositie nam eene nog verrassender wending en stemde *tegen* zich zelven. Zijn dagblad meldt deze belangrijke gebeurtenis met deze woorden: "Het tweede amendement wordt met "*algemeene* stemmen verworpen, aangezien de verwerping van "het eerste amendement de aanneming van het tweede *onmogelijk* "had gemaakt." — Die aanneming was onmogelijk; maar *waarom het dan niet ingetrokken*, *vóór het in stemming kwam*: of had men zich soms gevleid, dat de trouwste der trouwen er dan toch nog wel vóór zouden hebben gestemd, en besloot men misschien eerst zelf er ook tegen te stemmen, toen men bespeurde gevaar te loopen geheel alleen te blijven?

Het antwoord op de vraag: "*waarom het amendement* "*niet ingetrokken*, *vóór het in stemming kwam?*" had *de Nieuwsbode* — indien hij geene nieuwe laagheid had willen begaan — kunnen vinden in art. 70 van het Reglement van Orde, *dat die intrekking verbiedt!!*

Art. 70. Het staat aan geen voorsteller eener wijziging vry, zijn voorstel in te trekken nadat de beraadslaging gesloten is, *behalve* in geval de aanneming of verwerping eener voorgestelde wijziging andere voorgestelde wijzigingen *van zelf doet vervallen*; waarover, bij verschil, *de Vergadering beslist.*

Nu was er wel degelijk *verschil van gevoelen* en de Vergadering besliste, naar het oordeel des Voorzitters, dat het tweede amendement *niet* beschouwd moest worden als, door de verwerping van het *eerste*, "*van zelf te zijn vervallen*".

Immers wat gebeurde er?

Na de verwerping van 't eerste amendement vroeg de Voorzitter: "Heeft een der leden ook bedenking "tegen het in stemming brengen van het tweede amen"dement?" Alleen de heer VAN RAPPARD had er bedenking tegen; *hij* meende, dat het tweede amendement *vervallen was.* Daar die heer evenwel met zijn gevoelen *alléén bleef staan*, oordeelde de Voorzitter, dat de overige 51 aanwezige leden, ofschoon welligt van meening, dat het tweede amendement, na verwerping van 't eerste, niet meer *paste* in de wet, nogtans niet beslisten, dat het "*van zelf was vervallen*", en daarom liet de Voorzitter op de geisoleerde opinie van den heer VAN RAPPARD volgen: "*Het amendement zal in stemming worden gebragt*", hetgeen dan ook geschiedde. [Zie *Bijblad* bl. 509.]

De heer THORBECKE *kon* dus zijn amendement niet intrekken; art. 70 van het Reglem. van Orde *verbood het hem.* Indien hij nu zelf en de constitutionnele partij *tegen* het amendement hebben gestemd: ieder, die onpartijdig oordeelt, zal erkennen, dat dit een bewijs was hoe eigen meening werd opgeofferd aan het *algemeen belang*, en dat men niet wilde doordrijven, wat *nu* inderdaad niet meer passen zou in de wet. Slechts *partijhaat* kan over die handeling een licht werpen, als door *de Nieuwsbode* is gedaan.

Wat van een dagblad te denken, dat op die wijze bot viert aan zijne persoonlijke antipathie en niet schroomt zijne lezers *opzettelijk te misleiden*, zal ieder inzien, die het hart op de regte plaats voelt kloppen.

Welk een eer voor den hoogleeraar J. B., in dergelijk gezelschap te paraisseren!

De heer J. B., thans strijdende in de gelederen van de *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode*, is op eene schromelijke wijze in zijne verwachting teleur gesteld door het onlangs ingediend wetsontwerp, tot opheffing van den geheelen accijns op het gemaal.

"In 't algemeen zal niemand ontkennen, dat *met dit voorstel juist datgene gedaan wordt*, *waarvoor de Regering vroeger zeer wijselijk heeft teruggedeinsd*, het doen van eene groote greep in het belastingstelsel."

Met andere woorden: de Regering handelt nu *dwaselijk*, omdat zij doet, waarvoor zij vroeger *wijselijk* heeft teruggedeinsd.

En waarom?

1o. "Omdat zij op eens aan de middelen der schat"kist een post van 4½ millioen ontneemt."

Dat is eene *valsche* voorstelling; want zij verbindt daaraan een aequivalent tot een niet onaanzienlijk bedrag.

2o. "Omdat zij een beginsel verloochent, dat *men* "jaren lang verdedigd heeft."

Ook een *valsche* voorstelling; want *dit* Ministerie heeft nooit een beginsel, ten aanzien van het heffen van belastingen, gehad of geuit; maar volgt slechts in hetgeen zij vermoedt de wil der Tweede Kamer te zijn; zij heeft geen eigen stelsel ooit blootgelegd.

De heer J. B. meent, dat er "niet enkel aan den "politieken toestand van Europa, waarvan men, als van "eene zich ontwikkelende ziekte, noch het tijdstip der "crisis, noch den afloop kan voorspellen"; maar "aan "onzen inwendigen finantiëlen toestand", dien hij nader zal bespreken, "gebiedende redenen zijn te ontleenen, "die tot behoedzaamheid aansporen".

Zoo schrijft de heer J. B. in *de Nieuwsbode*, onmiddellijk nadat door X de verdediging is beproefd van de Regering tegen eene beschuldiging van *de Nederlander*, dat *de Kroon*, waarvan het Ministerie het „Regeringsorgaan is, hare overtuiging heeft prijs gege„ven, omdat *de meerderheid der Tweede Kamer* het „verlangt.”

X meent, dat „de Regering daarmede zich zelve en „hare vroegere verklaringen volstrekt niet ongelijk ge„worden is.”

Zietdaar een nieuw bewijs van de wonderbaarlijke combinatie van het residentie-politieblad.

De Nederlander behelsde onlangs een vertoog over de geestverwantschap van het staatkundig en kerkelijk liberalisme. Herhaaldelijk hebben wij gewezen op het belangrijk verschil in doel, strekking en middelen.

Men denke vooral aan de April-beweging en aan het deel, dat het kerkelijk liberalisme daaraan genomen heeft.

En wat wordt nu van dat kerkelijk liberalisme, in verhouding tot het staatkundig, door Ds. Heldring in het laatst uitgekomen nommer van het tijdschrift: *de Vereeniging* gezegd?

„Geschiedde op Staatsgebied wat op Kerkelijk gebied geschiedt, de gansche Natie ontwaakte uit den diepsten slaap en zou hare regten weten te handhaven.

„Moet dan de Nederl. Herv. Kerk de eenigste Kerk in gansch Europa zijn, die, bij het bezit der heerlijkste regten, te gronde gaat onder de hardnekkigste weigering haar te geven, wat haar wettig toekomt. Kon er iets meer betamend zijn, dan dit ten uitvoer te leggen? *Welk* liberalisme zit thans op den troon, dat zulk een *dispotisme* handhaaft?”

En waarlijk, zoo er nog iets ontbrak aan onze overtuiging, dat er op kerkelijk protestantsch gebied velen, zoo niet de meesten zijn, die ten eenemale de *beginselen* van een zuiver liberalisme in zijne toepassing verloochenen en vaak, zoodra zij berekenen kunnen eene meerderheid te hebben verkregen, spoedig tot een zeker despotisme overhellen: wij zouden meenen, dat gevonden te hebben in een opstel, waarover wij ons verbaasden, toen het ons onder de oogen kwam, welke hand dat geschreven, welk tijdschrift dat opgenomen had.

Het opstel, dat wij bedoelen, betreft het betoog, dat „men nu ook in Nederland poogt Christus te ver„vangen en een Christendom zonder Christus in te „voeren;” waarin wij lezen:

„Meer en meer verdeelen zich de beschaafde volkeren, die het Christendom kennen in twee helften, waarvan de eene Christus voor een wijs mensch houdt, wien wij echter in onze eeuw boven 't hoofd zijn gewassen, de andere voor Gods Zoon, den eenigen Heiland, wiens leerlingen wij altijd zullen blijven, wiens volheid alleen ons kan laven nu en immer weder.

De eerste zienswijze wint in Nederland veld.”

Hoe en wàar zou zich dan dit verschijnsel openbaren?

„*Men* durft hier *de wetenschap* prediken als het middel, om den mensch met zich zelven te verzoenen, en de deugd en de liefde als het hoogste voor den mensch aanprijzen, maar met verzwijging of wel verwerping van Christus. Zóó zal Christus uit de wetenschap verdwijnen.”

Is die voorstelling wel juist en is het eerlijk op het gevaar van die zijde te wijzen? Maar er is nog meer.

„In de meest verbreide onzer Maatschappij, die *tot Nut van 't Algemeen*, welke naar hare wet volgens christelijke beginselen *moet* werken, laat men nu, na de verandering van art. 4 harer wet, in Augustus 1854 met eene kleine meerderheid goedgekeurd, ook *menschen* toe, die Christus niet willen of kunnen belijden, dus ook Joden, gelijk ook Mohamedanen en Heidenen kunnen toetreden, en in de Oost dit nu eenige zullen doen. Zoo zal Christus uit de volksbeschaving verdwijnen.

Zeker ware het beter de deur te sluiten? Zou, waar *zulke beginselen* de ware Christelijke worden *genoemd*, het Christendom wel zoo zeer zijn uitgebreid, als dergelijk exclusivisme tot de eigenaardige bestanddeelen van het Christendom zou behooren?

Maar het gevaar is nog grooter.

„In onze staatsscholen zal 't voortaan eene misdaad zijn, Christus Gods Zoon te noemen, indien althans eene nu door de Regering voorgedragene wet op het lager en middelbaar onderwijs wordt aangenomen. Zóó zal Christus verdwijnen uit de volksopvoeding.”

„Wat in Duitschland de Neologie en het Rationalisme hebben beproefd, maar met de ellendigste uitkomst, dat wil men nu nog eens in Nederland navolgen.”

„Dat is het groote gevaar, 't welk Nederland bedreigt: *Daartegen moeten wij allen strijden.*”

Wij dachten dat met de wet, regelende het toezigt op de kerkgenootschappen, alle gevaar op Protestantsch kerkelijk gebied was geweken en er nu toch was gezorgd tegen het grootste gevaar, dat Nederland in April 1853 ooit kon bedreigen. Maar neen, het is eene valsche rust; het gevaar blijft, dat ons bedreigt. Daarom is er een nieuwe April-beweging noodzakelijk en nu moet de Minister VAN REENEN, die zulk eene verderfelijke wet voordroeg 't vergelden en weldra is er op nieuw „*meer dan vroeger*” reden tot de vraag: „en wie zal „Minister zijn?” maar ook te meer grond voor het antwoord. „Wel, wie anders dan Mr. GROEN?”

En nu geen bedenkelijk hoofdschudden, geene twijfelachtige blikken meer. Nu opgewekt tot een algemeen petitionnement aan den Koning, opdat de schuldigen zonder vorm van proces worden gestraft; tot dat het laatste spoor zij uitgewischt van eene rigting, die zulke heillooze beginselen voorstaat en in bescherming neemt. Eene nieuwe April-beweging, waarvoor de toestel nog bij de hand gebleven is; de godsdienstige snaar aangeroerd, waarvan de toonen nog trillen tot aan de uiterste grenzen van ons land. Wie zullen de April-bewegers ordenen, ter strijd voeren en in behagchelijke omstandigheden ter zijde staan en gestadig nieuwe strijders aanwerven?

„Wij, Godgeleerden, kunnen het met onze weinige bondgenooten niet meer alleen af; de strijd wordt ons *te zwaar en te magtig*.

„De Christenen, wier een warm hart in den boezem klopt, *moeten ons allen te hulp komen*, zal het Christendom niet ook in Nederland verkwijnen.”

De Roomsch-Catholijken mogen nu waarlijk ook meê doen. Zou dit in ernst gemeend zijn?

Ja, zeker! „Allen, mannen en vrouwen, geleerden „en ongeleerden, jongen en ouden, allen, wien Chris„tus, het menschdom en Nederland dierbaar is.”

„Ja” zegt de schrijver „ik wil het wel uitspreken: „*behalve op de Evangeliedienaars* heb ik de meeste „hope op u gevestigd, CHRISTELIJKE VROUWEN! dat „Nederland op den duur zijnen Christus zal behouden! „Vrouwen! *predikt* door uw woord, door uw voorbeeld, „door geheel uw leven.”

En wordt er dan volstrekt niet gelet op vereischten in de strijders? Wel gewis. „Hadden de vrienden van „BILDERDIJK of de anti-revolutionairen (gelijk zij zich „noemen) niet zoo liefdeloos en dwaas geijverd voor „hunne bijzondere opvattingen, voor leerstellig onder„wijs in de scholen en voor gescheidene scholen: wij „zouden zoo veel tegenstand tegen het Christendom in „Nederland niet hebben, als wij nu zien heerschen. „Indien het Christendom zoo onredelijk en haatdra„gend is, als de heer DA COSTA, GROEN en andere „ons voorpraten, dan liever deugd en wijsbegeerte en „algemeene godsdienst in plaats van het Christendom, „zeggen en denken vele onzer tijdgenooten. En men „kan hun niet geheel ongelijk geven.”

En waar vindt men nu dat krijgszuchtig of strijdlustig manifest en *wie* heeft dat uitgevaardigd?

Daarover nader.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Het wordt nader bevestigd, dat de Keizer van Frankrijk eergister naar St. Omer is vertrokken. Men moet zich wel wachten om daaruit af te leiden, dat de Keizer zijn reisplan naar de Krim heeft opgegeven; dat uitstapje is echter integendeel, als het ware de voorbereiding, de inleiding daartoe.

Alvorens zich uit Frankrijk te verwijderen, om zich aan het hoofd te stellen van de troepen, die in het Oosten strijd voeren, heeft Napoleon III zich regtstreeks in aanraking willen stellen met het leger, dat in het land blijft, en hetwelk voorzeker het eerst de officiële mededeeling zal ontvangen van het besluit des Keizers, om deel te gaan nemen aan de vermoeijenissen en den roem der Fransche soldaten, die in de Krim vereenigd zijn.

Men dacht gister algemeen te Parijs, dat de Keizer uit het kamp van St. Omer zijn manifest zou dagteekenen, waarin hij de natie zijn reisplan bekend maakt; het zou ons daarom niet verwonderen, indien die verklaring het eerst voorkomt in de allocutie, die hij zal rigten tot de troepen, waaruit het kamp is zamengesteld.

Hoe lang zal dit uitstapje van den Keizer naar het Noorden duren? De lezingen daaromtrent verschillen zeer. Volgens sommigen zou die reis eenige dagen duren, en wordt Zondag aangewezen als de dag, wanneer de Keizer naar de hoofdstad zal terugkeeren; volgens anderen zou de afwezigheid van het hoofd van den Staat van korten duur zijn, en zou hij zich binnen een zoo kort tijdsverloop te Parijs moeten bevinden, dat hij reeds den 3 Maart naar de Krim zou kunnen vertrekken.

Er bestaat alle reden toe, om van deze beide lezingen, de eerste als de meest aannemelijke te beschouwen.

Volgens een gerucht, dat gister te Parijs verspreid was, doch ons niet zeer geloofwaardig voorkomt, zou na het bezoek des Keizers, de kampen van St. Omer en Boulogne opgeheven en de troepen, waaruit zij zamengesteld zijn, naar Metz gezonden worden. Maar, wij herhalen het, dit is slechts een gerucht.

Nog een ander gerucht. Men wil, dat het Wetgevend Ligchaam gedurende de reis van den Keizer naar de Krim zal uiteengaan. Den 10 Mei wordt opgegeven als de dagteekening, wanneer dat Ligchaam zijne werkzaamheden zal hervatten.

Er zijn berigten uit Eupatoria van 21 Febr. De Russen hadden hunne aanvallen tegen de Ottomanische troep niet hernieuwd.

Volgens den Franschen *Moniteur*, welke deze dep mededeelt, nemen de Russische kolonnen en de convo de rigting naar Simferopol, de hoofdstad van de Krim

Deze beweging schijnt eene zamentrekking van troep aan te duiden, met het doel om een algemeenen aan te ondernemen tegen het leger der geallieerden, dat zi te Sebastopol bevindt.

De correspondentien uit Konstantinopel van den 19de deelen eenige nadere en meer uitvoerige bijzonderhede mede, omtrent den aanval van den 17den, welke inde daad wel van eenig belang schijnt geweest te zijn. Me sprak van 15 gesneuvelden en 40 gewonden aan de kant der Turken, terwijl de Russen een verlies van 50 man zouden hebben geleden.

De laatst ontvangen berigten bevestigen dit verlies de Russen.

Het legerkorps, dat den aanval ondernam, aanvank lijk op 40,000 man geschat, bedroeg volgens de *Frank Postzeitung*, 15 à 20,000 man en — het bleek reeds u eene depêche van prins Menchikoff — dat werd ni aangevoerd door generaal Liprandi, die zich op het ooge blik aan den kant van Balaklava bevond, maar door de generaal Chruleff. De Turken hebben met schitterend volg den aanval der Russen teruggeslagen, gelijk de de pêche in den Franschen *Moniteur* meldt, en zijn naar de kant van Simferopol getrokken.

Generaal Liprandi, die zich op de hoogten van Bal klava aan het hoofd van een aanzienlijk legercorps bevo zou op de dagteekening der laatste berigten uit de Kri op nieuw verdwenen zijn om zich te voegen bij het hoof legercorps te Simferopol. De zamentrekking van Russisc troepen, welke op dit punt plaats heeft, zal dus ze aanzienlijk zijn.

De berigten uit Athene zijn van den 21 Februarij. M zeide, dat de afgezanten van Frankrijk en Engeland h verlangen aan den dag legden, dat Griekenland zich b geene strikte onzijdigheid bepalen, maar tot de allian met Rusland toetreden zou. De eerste stemmingen do de Kamer van afgevaardigden uitgebragt, zijn zeer t gunste van het nieuwe ministerie. Men zal zich herinn ren, dat men niet zonder vrees was voor een zekeren t genstand en dat de heer Maurocordato, het hoofd v het kabinet, met het oog daarop, sedert eenigen tijd e besluit tot ontbinding, dat reeds geteekend is, in den z draagt.

Onder de maatregelen, welke het kantonnaal gouve nement van Tessin, noodig geoordeeld heeft te neme met het oog op de gisting, welke in dit kanton heers en het gevolg is der moorden te Locarno, behoort ook bijeenroeping van den grooten raad (kamer van afgeva digden van het kanton) op 28 Februarij. Eergisteren d moest deze raad bijeen komen. Hij heeft zich met vra stukken van het hoogste gewigt bezig te houden, ond anderen de herziening van de Grondwet, de wet op drukpers en de kieswet.

Gelijk te verwachten was heeft de Sardinische kam van afgevaardigden na achtereenvolgens alle amendemen verworpen te hebben, het eerste artikel van de wet de kloosters aangenomen, zoodanig als het door de regeri is aangeboden. Bij dit artikel, dat de geheele wet beheersch worden alle geestelijke orde afgeschaft, met uitzondering d zusters van liefdadigheid en van den Heiligen Joseph a mede genootschappen toegewijd aan opvoeding, prediki of hulpbetoon aan zieken.

De partij der onverdraagzaamheid in Spanje heeft zi thans in de zitting der Cortes van den 23 Februarij op hartig verklaard. Haar is het niet genoeg alle amendemen verworpen te hebben, die de strekking hadden om elk schijn van vrijheid van eerediensten niet alleen; maar o de enkele vrijheid van godsdienst toe te staan.

Die partij moest zelve een amendement doordrijve waarin, zonder eenige omwegen, wordt verklaard, de staat de verbintenis op zich neemt om in geheel Spa de Katholieke godsdienst, apostolisch romeinsche, als eenige en uitsluitende godsdienst der Spanjaarden te ha haven.

Het is de heer Jaen, die dit voorstel gedaan en ontw keld heeft, te midden der luide toejuichingen zijner am genooten van de regterzijde; en op welk eene wi ontwikkeld!!?

Wij willen daaromtrent liefst, zoo veel mogelijk, het zwijgen in acht nemen; want de argumenten des hee Jaen moeten de ergernis opwekken van ieder, wi hart op de regte plaats klopt. Volgens den heer Jae er geen grootheid, voorspoed of welvaart voor eene n denkbaar, wanneer zij niet enkel uit katholieken best zonder eenige inmenging van protestanten, israeli of burgers van elke andere gezindheid.

De spreker zeide zelfs — hetgeen hij ons wel ve looven zal niet te gelooven — dat het Frankrijk waard zou zijn om ontlast te zijn van alle Franschen, geen katholieken zijn, en om alle tempels en synag vernield te zien. Men twijfele er nog aan of deze en gelijke leden, ingeval zij de meerderheid op hunne hadden, de inquisitie met al den aankleve daarva zouden herstellen!

De uitslag der stemming over het amendement va heer Jaen is nog niet bekend.

In dezelfde zitting der Cortes heeft de commissie met het onderzoek van het wetsontwerp op den ve van geestelijke- en gemeentegoederen verslag uitgeb

Uit Rome zijn zeer ongunstige berigten ontvange wanorde in de finantien moet er zoo groot zijn, d ernstige demonstratien van de bevolking te gemoe Op verschillende punten van Italie hebben preven hechtenis-nemingen plaats gehad.

De *Oesterr. Correspondenz* bevatte eergister een van een half officieel karakter, waarin gemeld wor

lord John Russell en de heer von Bruck ll. te Weenen verwacht werden, en waarin tevens eene vredelievende hoop wordt genit.

Uit Berlijn wordt in eene telegrafische depêche dd. 1 Maart gemeld, dat lord John Russel daar den vorigen dag is aangekomen, en eene langdurige conferentie met den heer von Manteuffel heeft gehad. Gister middag heeft de lord eene audientie bij den Koning gehad, die zeer lang duurde en waarbij ook de heer Manteuffel tegenwoordig was.

In de eerste kamer van Pruissen is een voorstel gedaan voorzien van talrijke handteekeningen van alle partijen, waarin de wensch wordt uitgedrukt, dat de regering niets moge nalaten dat geschikt is om te bewerken, dat de Sond-tollen opgeheven worden.

Een half officieel Engelsch dagblad-artikel drukt de hoop uit op een gunstigen uitslag der te openen vredes-onderhandelingen te Weenen.

Uit de Krim is berigt ontvangen, dat de Engelschen hunne legerplaats verlaten en naar Balaklava rukken.

Tijdingen uit Konstantinopel gewagen van eenige onlusten te Aleppo.

De laatste mail uit Indie is te Triëst aangekomen en heeft belangrijke berigten aangebragt. De bevolking van Australie zou tegen de Engelsche autoriteiten opgestaan zijn en zich onafhankelijk verklaard hebben.

Troepen, welke gezonden werden om de oproerlingen te beteugelen, zouden eenige slagen geleverd hebben; naar men zegt, echter zonder gevolg.

Zoodanig is de lezing in eene depêche uit Triëst, volgens de correspondentien van Ceylon van 1 Februarij; doch wij moeten er bijvoegen, dat de Engelsche bladen, die wij heden ontvangen, bijzonderheden bevatten, welke aan deze gebeurtenissen veel van derzelver gewigt ontnemen.

Het zou slechts gelden een opstand te Ballarat, veroorzaakt door goudzoekers, die weigerachtig bleven om licence, eene soort van belasting, te betalen.

Wat er ook van zij, Melbourne, de hoofdstad van Australie zou — altijd volgens de depêche uit Triëst — in staat van beleg gesteld worden.

De depêches uit Bombay loopen tot 31 Januarij. De Engelschen moesten aanzienlijke versterkingen naar Alexandrie zenden om den opstand te onderdrukken.

Volgens depêches uit Canton van 14 Januarij zouden de Chinesche insurgenten te Wampoa de Keizerlijke troepen hebben geslagen, waarna zij het eskader zouden vernield hebben. Engelsche en Amerikaansche vaartuigen, die zich op de plaats der worsteling bevonden, zouden door eenige kogels geraakt zijn.

ENGELSCHE POST.

Sir William Burnett, directeur-generaal van de gezondheidsdienst, heeft zijn ontslag verzocht na 33 jaren die betrekking te hebben bekleed.

— Berigten uit Melbourne melden, dat de toestand aldaar zeer ongunstig is. Den 30 Nov. hebben er te Ballaret ernstige ongeregeldheden plaats gehad en den 2 Dec. was de rust nog niet hersteld.

De *Times* deelt de volgende depêche mede:

Marseille, 27 Februarij.

« De *Sinai*, welke den 19 Konstantinopel verliet is alhier aangekomen.

« Depêches voor het gouvernement zijn ten 5 ure vertrokken.

Berigten uit Balaklava van den 17 melden, dat de Russen den 17en Baidar verlaten hebben.

Zij verdedigen de noorderzijde met veel geestkracht.

14,000 Franschen zijn op marsch naar Inkermann.

De thermometer wisselt af tusschen 36 en 72 graden (Fahrenheit).

Het land is droog.

Lord Lucan is vertrokken.

DUITSCHE POST.

De *Nat. Zeit.* meldt, dat de heer Hammond, attaché bij de missie van lord John Russell, te Berlijn is aangekomen. De heer Hammond is door lord Bloomfield onmiddellijk aan den heer von Manteuffel voorgesteld.

— De heer Titoff Russisch, zaakgelastigde te Stuttgard, is den 25 Februarij Frankfort doorgetrokken, zich naar Berlijn en Weenen begevende.

— De nieuw benoemde Minister van Koophandel, de ridder Toggenburg, heeft den 25 die betrekking aanvaard.

— Brieven uit Thuringen van den 25 Februarij melden, dat ieder der drie bataillons infanterie op 700 à 1000 man gebragt is. In geval van mobielverklaring zullen twee dier bataillons oprukken, en eene als reserve in het land blijven.

FRANSCHE POST.

Volgens besluit van den Minister van openbaar onderwijs zal ter uitbreiding en volmaking der studie in de scheikunde bij de wetenschappelijke faculteit te Parijs een laboratorium worden opgerigt.

— De Engelsche steamer *Eglington*, kapitein Heldridge is gister te Havre aangekomen.

— Moldavie zal ter algemeene tentoonstelling te Parijs vertegenwoordigd worden. Ten gevolge eener mededeeling van den groot vizier, heeft de regerende prins eene commissie benoemd, uitsluitend belast met de taak om voortbrengselen van den grond en de nijverheid van Moldavie bijeen te verzamelen. Deze producten moeten naar Konstantinopel gezonden worden en vervolgens naar Parijs.

— De heer Fiolet te St. Omar heeft van den Minister van Oorlog eene bestelling van 200,000 pijpen ontvangen, bestemd voor de Fransche soldaten van het leger in het Oosten.

— Dingsdag en Woensdag 19 en 20 jl. heeft de verkooping van boeken van den overleden drukker, Pierre Didot, plaats gehad. Onder die boeken vond men, in bladen, eenige, die men sedert 50 jaren, te vergeefs in den handel zocht. Onder de verkochte boeken merkte men op: Le Roman de la Rose, 2,448 fr. Virgilius en Horatius 8,628 fr.; de fransche uitgave van Racine 15,778 fr. De geheele opbrengst der boeken was 60,130 francs.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Voorloopig Verslag, omtrent het wetsontwerp, houdende bepalingen op het stuk der loodsdienst voor zeeschepen.

§ 1. Dit wetsvoorstel gaat uit van het beginsel der uitsluitende bevoegdheid van den Staat tot het doen in- en uitloodsen van zeeschepen; zoodat voortaan nevens de rijksloodsdienst, op eenen zooveel mogelijk eenparigen voet geregeld, geene bijzondere ondernemingen van gelijken aard zouden bestaan. In sommige afdeelingen is dien ten gevolge de vraag behandeld, of de vestiging van zulk een staatsmonopolie wenschelijk en noodzakelijk te achten zij. Slechts zeer enkele leden toonden zich tot eene ontkennende beantwoording dezer vraag geneigd. Het kwam hun voor, dat de vrije mededinging van bijzondere loodsdiensten strekken zou om de rijks-instelling te beter aan haar doel te doen beantwoorden. De groote meerderheid daarentegen kon zich wel vereenigen met het gevoelen, omtrent dit punt door de Commissie tot nadere regeling van het loodswezen op bladz. 21 en volgg. van haar Verslag uitgedrukt. Bijzondere ondernemingen schenen werkelijk minder waarborgen voor de rigtige vervulling der loodsdienst, en dus voor de veiligheid der scheepvaart op te leveren dan eene goed geregelde rijks-instelling. Het liet zich verwachten, dat de loodsen van bijzondere diensten wel bij gunstig weder het mogelijke zouden doen om zich door de kapiteins van aankomende schepen te doen gebruiken, doch in het ongunstige jaargetijde en bij stormachtig weder hunne vaartuigen niet ligt zouden blootstellen. Het gevolg der toepassing van het beginsel van vrije mededinging op het loodswezen zou dus waarschijnlijk zijn, dat het geldelijk voordeel grootendeels door de bijzondere ondernemingen genoten wierd; het bezwarende deel der dienst voor den Staat overbleef en omtrent geheel deze aangelegenheid niet de noodige regelmaat en orde heerschten.

Maar indien alzoo het toekennen eener uitsluitende bevoegdheid aan den Staat omtrent het loodswezen door het algemeen belang gevorderd scheen te worden, kon men niet goedkeuren, dat de Reg. in de Mem. van Toelichting tot het tegenwoordig wetsvoorstel over dit gewigtig punt, hetwelk geheel dat voorstel beheerscht, het stilzwijgen heeft bewaard. In dat stuk hadden de gronden uiteengezet moeten zijn die in het oog der Reg. zoodanig stelsel wettigen. Thans laat het zich slechts vermoeden, dat zij ook in dit opzigt de zienswijze der Commissie heeft omhelsd.

Ook kwam het aan sommige leden twijfelachtig voor, of de Reg. de noodwendige gevolgen der vestiging eener algemeene, uitsluitende rijksdienst voor het loodswezen wel genoegzaam in 't oog gehouden heeft. Zoodanige regeling brengt de verpligting mede, om in alle bestaande behoeften behoorlijk te voorzien, onverschillig of de dienst in de eene of andere rigting meer kost dan zij opbrengt. Het is juist de goede zijde daarvan, dat de aangelegenheid, die het daarbij geldt, uit een algemeen oogpunt beschouwd wordt, zoodat men er niet tegen opziet, ook takken der dienst te vestigen, die geldelijk nadeel moeten opleveren, welk nadeel dan door de meerdere winst van andere takken gedekt wordt. In dien geest is in de laatste jaren aan de brievenposterij, waaromtrent de Staat mede het monopolie bezit, gestadig meer uitbreiding gegeven. Maar hoe laat zich dan met deze beginselen rijmen, dat in bepaalde rigtingen geene loodsdienst wordt aangelegd, niettegenstaande het daarbij moeijelijke vaarwateren geld, waarop vrij drukke scheepvaart plaats heeft: en zulks alleen of voornamelijk, omdat de onkosten van zulk eene dienst in verre na niet zouden worden gedekt? Men had hierbij bepaald het oog op de Amelander zeegaten en hetgeen daaromtrent in het verslag der Commissie, bladz. 25 en 26, voorkomt. Er waren leden, die het uitbreiden der loodsdienst ook tot dit vaarwater noodzakelijk achtten, en daarbij herinnerden, dat vroeger steeds een uitklaringsvaartuig op de Wadden gestationneerd is geweest.

§ 2. Terwijl men met de Commissie en de Regering van oordeel is, dat de stedelijke of gemeentelijke binnenloodsdiensten voor zeeschepen onder de tegenwoordige wetgeving niet in stand kunnen worden gehouden en de opheffing dier instellingen goedkeurt, ook omdat daardoor meer eenheid en vereenvoudiging in het loodswezen wordt gebragt, heeft men vrij algemeen en met nadruk gevraagd, of de wet geenerlei voorziening moet behelzen omtrent het lot der stedelijke loodsen, die ten gevolge van dezen maatregel hun middel van bestaan zouden verliezen.

In allen gevalle wenschte men tot eene goede beoordeeling der zaak in staat gesteld te worden door het erlangen van bepaalde inlichtingen omtrent den tegenwoordigen toestand der stedelijke loodsdiensten, vooral wat de bij elke dezer inrigtingen bestaande kassen of fondsen en het daarbij geplaatste personeel betreft.

§ 3. Wat de wijze betreft, waarop volgens het tegenwoordig wetsontwerp de geldelijke aangelegenheden van het loodswezen geregeld zouden worden, heeft men vrij algemeen goedgekeurd, dat de Reg. niet toegegeven heeft aan den wensch der Commissie om een bijzonder rijks-fonds voor dien tak van openbare dienst te behouden. Het bestaan van zoodanige fondsen leidt tot noodelooze verwikkelingen en is in 't algemeen voor een goed en ordelijk beheer van 's Rijks geldmiddelen schadelijk. Enkele leden echter waren van een tegenovergesteld gevoelen, en meenden, dat het zoowel in het belang van handel en nijverheid zou strekken als in dat der schatkist zelve, zoo het bijzonder fonds van het loodswezen behouden bleef, en dus ook het bedrag der tarieven in 't vervolg eenig en alleen met het oog op den toestand van het loodsfonds geregeld wierd.

Intusschen heerschte onder de meerderheid verschil van gevoelen omtrent het oogpunt, waaruit het kapitaal moest worden beschouwd hetwelk ten name der algemeene kas van het loodswezen op het grootboek der $2\frac{1}{2}$ percents nationale schuld is ingeschreven en volgens art. 15 van het wetsvoorstel zou worden geamortiseerd. Dat kapitaal is zoo niet geheel, dan toch grootendeels ontstaan uit hetgeen sedert een twintigtal jaren meer aan loodsgelden is geheven dan het loodswezen heeft gekost. Moest men nu, gelijk sommige leden wilden, de loodsgelden alleen als vergelding voor diensten of prestatien aanmerken, en dus met sluis-, waaggelden en dergelijke op ééne lijn stellen, dan scheen hier het beginsel toepasselijk, hetwelk onder andere bij art. 254 der gemeentewet is gehuldigd, dat heffingen van dezen aard niet hooger mogen stijgen dan voor het bestrijden der kosten van aanleg en onderhoud der daarvoor noodige openbare inrigtingen vereischt wordt.

Tegenover dit gevoelen stond dat van andere leden, naar wier oordeel de loodsgelden niet anders te beschouwen zijn dan als eene belasting, die wel naar aanleiding van door eene rijks-instelling bewezene diensten geheven wordt, maar toch met de kosten dier rijks-instelling geen gelijken tred behoeft te houden. Zij kon het best met het tonnegeld en vooral ook met het ton-, vuur- en bakengeld vergeleken worden, welke belastingen insgelijks in verband staan met van rijkswege bewezene diensten, of zelfs bepaald tot vergelding daarvan strekken, maar waaromtrent dan toch het beginsel is aangenomen, dat veel meer kan worden ontvangen dan de kosten dier diensten bedragen. Van die zijde alzoo hield men het daarvoor, dat de Staat den geheel vrijen eigendom bezit van het kapitaal hetwelk ten name der loodskas op het grootboek is ingeschreven, en dus ook in geenen deele verpligt kan worden geacht om het bedrag der renten van dat kapitaal bij de bepaling der te heffen loodsgelden in rekening te brengen.

§ 4. Allermeest echter werd nadere inlichtingen verlangd omtrent de waarschijnlijke geldelijke uitkomsten van het loodswezen, zoo als dit volgens de voorgestelde wet zou worden geregeld. Het valt niet te ontkennen, dat te dien aanzien de gedane voordragt een gevoel van teleurstelling heeft opgewekt. Men had zich vroeger altijd voorgesteld, dat, wanneer de algemeene loodskas wierd opgeheven, te gelijk de Staat zou kunnen worden gebaat, en door vermindering der te heffen loodsgelden aan handel en scheepvaart tegemoetkoming verstrekt. Dit zou echter, naar het schijnt, bij het tot stand komen der voorgedragene wet niet het geval zijn.

Algemeen verklaarde men niet wel zijn zegel te kunnen hechten aan eene regeling der zaak zoo als die wordt voorgesteld. Voor zoover men het gevoelen aankleeft, dat de loodsgelden alleen als vergelding voor gepresteerde diensten moeten worden beschouwd, en dat daarop het beginsel van art. 254 der gemeentewet toepasselijk is, kon men het natuurlijk niet goedkeuren, dat die vergelding slechts gedeeltelijk zou plaats hebben en dat in het ontbrekende door den Staat zou moeten worden voorzien. Aan den anderen kant werd het door de leden, die in de loodsgelden niet anders dan eene gewone belasting zien en hoogstens willen toegeven, dat de renten van de op te heffen algemeene loodskas, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, in aanmerking komen bij de berekening van de tarieven der loodsgelden, onraadzaam en verkeerd geoordeeld, nog een stap verder te gaan en door de voorgestelde regeling een nieuw bezwaar op 's Rijks schatkist te leggen.

Naar aanleiding van een en ander verlangde men eene berekening te ontvangen van de geldelijke uitkomsten, die de nieuwe regeling van het loodswezen zou opleveren, of ten minste eene verklaring, waaruit bleek, in hoeverre de Regering met de ramingen, die door de Commissie geleverd zijn, instemt.

§ 6. In meer dan eene afdeeling is gevraagd, of het niet een der gevolgen der regeling van geheel het tegenwoordig onderwerp bij de wet moet zijn, dat ook het *pensioen- en onderstandfonds* der loodsen een wettelijk bestaan verkrijge. Er bestaat daarvoor te meer reden, nu de Regering het voornemen aankondigt, om nog vóór de nieuwe orde van zaken omtrent het loodswezen intreedt, uit het kapitaal der algemeene loodskas *f* 200,000 nationale $2\frac{1}{2}$ pCt. schuld op den naam van het pensioen- en onderstandfonds over te schrijven. Die overschrijving kan moeijelijk anders dan als een geschenk worden beschouwd, en het is op zijn minst twijfelachtig of de Regering, die blijkbaar van het stelsel uitgaat, dat de algemeene loodskas het eigendom is van den Staat, in dit haar eigen stelsel wel bevoegd is om zonder medewerking der wetgeving een deel dier kas over te brengen bij een fonds hetwelk eene bijzondere bestemming heeft.

Ook de wijze waarop, volgens het voorstel der commissie, hetwelk de Regering geheel schijnt te willen overnemen, het pensioen- en onderstandfonds zou worden beheerd, kan men niet goedkeuren. Men ziet niet in, waarom de kas van dat fonds geheel afzonderlijk aan het Ministerie van Marine moet worden beheerd. Veel regelmatiger zou het zijn, dat de inkomsten daarvan even als die van het burgerlijk pensioenfonds, van het onderstandfonds voor onder-

officieren enz. in 's Rijks schatkist wierden gestort om dan vervolgens, voor zoover zij niet aan de gepensioneerde loodsen worden uitbetaald, in inschrijvingen op het Grootboek te worden belegd. Evenzoo wilde men de jaarlijksche rekening van het fonds bij de Algemeene Rekenkamer opgenomen hebben. De loodsdienst wordt volgens de tegenwoordige voordragt geheel en al eene rijks-instelling en het onderstandfonds moet dus in 't vervolg in stand gehouden worden uit gelden, die ten behoeve van het Rijk worden geheven. Het publiek belang brengt mede, dat de stand van het fonds geen geheim blijve. Zoodra de opbrengst der loodsgelden aanmerkelijk begon te verminderen, zouden de berekeningen, die de commissie omtrent het fonds gemaakt heeft, ten eenen male falen, en dan zou men wel middel weten te vinden om het tekort ten laste der schatkist te brengen. De ondervinding met opzigt tot de oude burgerlijke pensioenfondsen heeft dit bewezen.

§ 7. Naarmate men het beginsel der voorgedragene wet, om eene algemeene regeling omtrent het loodswezen tot stand te brengen, meer toejuicht, zou men het sterker moeten afkeuren dat uitzonderingen op dat beginsel wierden gemaakt. Intusschen meenden eenige leden te weten dat behalve de reglementen, waarvan de wet gewag maakt nog andere omtrent dit onderwerp bestaan. Zij vroegen of ook deze, uitdrukkelijk van art. 24 van het wets-ontwerp, als afgeschaft moeten worden beschouwd.

§ 8. Ook onafhankelijk van de vergelijking met het reglement voor de Scheldedienst, schijnt aan de volledigheid der voorgedragene wet vrij wat te ontbreken.

Al dadelijk rijst de vraag, waarom niet, op het voorbeeld der wet van 13 Augustus 1849 (*Staatsblad* no. 40), betrekkelijk het vuur-, ton en bakengeld, de aanwijzing der loodsdistricten in de wet zelve is opgenomen.

Terwijl de Regering in de hoofdzaak de denkbeelden der Commissie omtrent de bepalingen, die in de wet eene plaats moeten vinden, gevolgd heeft, is art. 4 van het ontwerp der Commissie betrekkelijk het hooger belasten der vreemde schepen, tot Staten behoorende waar van de Nederlandsche vlag een hooger loodsgeld geheven wordt, niet overgenomen. Men vraagt, waarom de Regering van alle denkbeeld aan zoodanigen represaille-maatregel heeft afgezien.

In het Reglement lit. F (gedrukte stukken n°. 8) komen enkele bepalingen voor, die, naar het schijnt, omdat het daarbij gedeeltelijke vrijstelling geldt, in de art. 6 of 10 der wet eene plaats hadden behooren te vinden. Men wees daarbij o. a. op § *m* van deze bepalingen. Daartegen werd echter door anderen aangemerkt, dat blijkens de letter van art. 4 der wet de bepalingen omtrent de toepassing in bijzondere gevallen geacht moeten worden een integrerend deel dier wet uit te maken, zoodat de opneming dier bepalingen in den tekst der wet eigenlijk onverschillig is.

Ook in het door de Commissie ontworpen algemeen Reglement op de loodsdienst treft men bepalingen aan, welke niet daar, maar in de wet moesten worden opgenomen. Zeer zeker is dit het geval met art. 96, volgens hetwelk misdrijven, door de loodsen als zoodanig aan boord van 's Rijks schepen en vaartuigen van oorlog gepleegd, gestraft worden naar de bepalingen van het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te water.

Zou voorts in de wet geene straf moeten worden bepaald tegen den loods, die moedwillig een schip doet verzeilen en op den grond zet, en dus de leemte, welke in dit opzigt ook in het Strafwetboek bestaat, moet worden aangevuld? Art. 14 van het wets-ontwerp spreekt alleen van de persoonlijke verantwoordelijkheid van den loods in geval van te weeg gebragte schade. Maar hoever strekt zich die verantwoordelijkheid uit, waar de strafwet zwijgt?

Bij art 57 van het door de Commissie ontworpen algemeen Reglement worden voor het geval van verzuim of onachtzaamheid der loodsen alleen disciplinaire straffen vastgesteld. Het inhouden van het loodsgeld, waarvan daarbij gewag wordt gemaakt, zou in sommige der hier bedoelde gevallen eene zeer onevenredige straf zijn. Zou in een land als het onze zelfs verzuim en onachtzaamheid der loodsen niet met eene publieke straf moeten worden bedreigd?

Eindelijk is nog gevraagd, in hoe verre de wet kan geacht worden aan de loodsen het maken van accoord wegens het loodsloon in zee te verbieden, waarbij dan eene tweede vraag in aanmerking komt, namelijk, waar de grens is tusschen het loodsloon en het hulp- of bergloon.

§ 9. Ook de loods- en bakendiensten op de bovenrivieren zijn ter sprake gebragt. Ofschoon men het niet afkeurt, dat de tegenwoordige wet zich daarmede niet bezig houdt, wenschte men toch de zienswijze der Regering te kennen omtrent de vraag, of ook daaromtrent niet eene nieuwe regeling noodig is. Men weet wel, dat deze aangelegenheid betreffende wordt door de Maintzer conventie, maar dit is toch niet voor den IJssel het geval. Nog verlangt men te weten, waar de grens ligt van het terrein der zeeloodsdienst en dus de rivierdienst aanvangt te werken.

's Gravenhage, 2 Maart.

Z. M. heeft tot burgemeester der gemeente Geldrop benoemd W. Knaapen.

Z. M. heeft den heer W. J. Hazeman, te Amsterdam, erkend als consul-generaal der Beide Sicilien in de Nederlanden.

Z. M. heeft benoemd bij het Departement van Oorlog tot chef van het bureau voor het personeel en de militaire zaken, den majoor A. Verkat Egter van Wissekerke, tot dus ver adjunct-chef van gezegd bureau, en zulks ter vervanging van den kolonel J. W. Walther, tot andere functien geroepen; bij het wapen der infanterie, tot generaal-majoor, kommandant van de 1ste brigade infanterie, tevens belast met de functien van provincialen kommandant van Friesland, Groningen en Drenthe, den kolonel M. baron van Geen, Zr. Ms. adjudant in buitengewone dienst, kommandant van het regement grenadiers en jagers; bij het regem. grenadiers en jagers, tot kommant. den luit. kol. J. Scheltus, van het 5de regem. infant. Z. M. adjud. in buitengewone dienst; bij het 1ste regem. infant. tot 1sten luit. den 2den luit. N. E. Pereboom van het corps; bij het 2de regem. infant. tot kapit. van de 3de kl. den 1sten luit. E. D. Trip, van het corps; bij het 5de regem. infant. tot luit. kolonel, den majoor J. J. Verschoor, van het corps; tot majoor, den kapit. der 1ste kl. C. P. F. G. van Emden, regements-adjudant bij het 6de regem. van het wapen.

Het bal, dat heden avond ten Hove zou plaats hebben, is plotseling afgezegd.

Geruchten van hoog ernstigen aard loopen in de residentie omtrent de oorzaak van dit onverwacht afzeggen. Men gaat zelfs zóóver van, in zekere kringen, te verzekeren, dat de Keizer van Rusland zou zijn overleden.

Zooveel althans schijnt *zeker*, dat de Keizer plotseling *zeer ernstig ongesteld moet zijn geworden.*

Bij het ter perse gaan ontvangen wij de stellige tijding, *dat de Keizer van Rusland overleden is.*

* Z. M. heeft den kolonel J. W. Walther, laatstelijk benoemd tot gouverneur der Koninklijke academie voor de land- en zeemagt te Breda, benoemd tot ridder der orde van den Nederl. Leeuw.

* Men verneemt, dat HH. KK. HH. prins en prinses Frederik der Nederlanden, eene aanzienlijke som hebben doen toekomen, aan de commissie uit de algemeene armen-vergadering, belast met het verschaffen van arbeid aan behoeftigen.

* Men verneemt, dat Z. K. H. prins Frederik ook aan regenten van het R. Kath. oude mannen- en vrouwenhuis de aanzienlijke gift van *f* 150 heeft toegezonden. Nog is door regenten ontvangen eene gift van *f* 25, van een onbekende, bezorgd bij den heer Waterreus.

* Aanstaanden Woensdag avond zullen zich mej. Virginia en Carolina Verni, op het zevende concert *Diligentia* doen hooren. Allen, die vroeger in de gelegenheid waren, deze virtuosen te hooren en te bewonderen, zullen dit berigt voorzeker met groot genoegen vernemen.

* Het concert van Mevr. Goldschmidt (Jenny Lind) zal alhier, in de zaal *Diligentia*, Dingsdag avond plaats hebben.

Men verneemt, dat de redactie van de alhier uitkomende *Hollande Musicale*, de verschijning van haar nommer voor Februarij, acht dagen heeft uitgesteld, ten einde daarin ten behoeve van hare buitenlandsche correspondenten te kunnen opnemen een verslag over het door Mevr. Goldschmidt (Jenny Lind) te geven concert.

* De tentoonstelling alhier van voorwerpen, bestemd voor de groote tentoonstelling te Parijs, wordt nog steeds door een groot aantal personen bezocht. Wij meenen de aandacht nogmaals daarop te mogen vestigen, opdat zij, die nog geene gelegenheid hadden, derwaarts te gaan de nog voor slechts zeer weinige dagen opengestelde gelegenheid zich ten nutte maken, om de aldaar zoo smaakvol geëxposeerde voortbrengselen der industrie onzer stadgenooten te kunnen bewonderen, waardoor tevens eene weldaad aan onze armen wordt bewezen.

* De subcommissie voor de belangen der 's Gravenhaagsche nijverheid, op de in 1855 te houden tentoonstelling te Parijs, ook werklieden en andere minvermogende personen in de gelegenheid willende stellen, de alhier gehouden wordende tentoonstelling van goederen, daarvoor bestemd, te bezoeken, heeft ter kennisse van het publiek gebragt, dat de toegang tot gemelde tentoonstelling *gratis* zal zijn opengesteld Maandag, 5 Maart, van des voormiddags 10 tot namiddags 4 ure.

* In deze residentie is aangekomen de heer M. Simons, administrateur-generaal der buitenlandsche zaken, tevens belast met de militaire zaken van het Groot-Hertogdom Luxemburg.

Men verneemt, dat er een *tweede druk* ter perse is van het werk *Slaven en Vrijen* van Dr. W. R. van Hoëvell. Het verwondert ons niet, dat het zoo veel opgang maakt onder ons volk; niet alleen onderscheidde het zich door een hoogst belangrijken en onderhoudenden inhoud, maar het heeft ook eene strekking, die weêrklank moet vinden bij elke Christen-natie. De gruwelen, die nog onder de Nederlandsche wet in onze kolonien geschieden, moeten een einde nemen. En, wanneer door de lezing van dit boek die overtuiging algemeen gevestigd wordt, dan kan het niet anders, of die gruwelen zullen ophouden door de afschaffing der slavernij. (*Hdb.*)

Aan de gemeente-besturen en militaire-raden in de provincie Noordholland is dezer dagen kenbaar gemaakt, dat mr. J. Zwijsen, aartsbisschop van Utrecht, gevolg heeft gegeven aan het Konink. besluit, bij 't welk openbare erkenning is verleend aan het aartsbisschoppelijk Seminarie, zoodat nu de eene afdeeling dezer instelling te Driebergen en de andere te Culemborg is gevestigd, en deze beide de eenige instelling, onder de benaming van Seminarie te Driebergen, uitmaken, bij uitsluiting bestemd tot opleiding van kweekelingen voor den geestelijken stand. Tevens is aan deze besturen medegedeeld, dat de Hw. F. J. van Vree, bisschop van Haarlem, eenige verandering heeft gebragt in het[...] van dat bisdom. (*H. Ct.*)

Tot gewone leden van het *Historisch Genootschap* gevestigd te Utrecht zijn dezer dagen benoemd de heeren Dr. N. Beets, te Utrecht; Dr. J. Bosscha, te Amsterdam; mr. P. van den Brandeler, te Dordrecht; mr. J. van [...] van Noordeloos, te Rotterdam; Jhr. mr. P. J. Elout [...] Soeterwoude, te 's Gravenhage; Jhr. mr. C. van Foreest te Heiloo; mr. B. T. Baron van Heemstra, te Ysselstein; Dr. A. A. van Heusden, te Breda; G. Kuypet Hzn. [...] Muiden; F. Nagtlas, te Middelburg; J. W. van der Noot te Dordrecht, mr. H. J. Swaving, te Groenloo en Dr. H. Tijdeman, te Tiel, en tot honoraire leden de heeren A. Borgnet, te Luik, en Dr. L. J. F. Jansen te Leyden. (*U. Ct.*)

Naar wij vernemen, zegt de *Utrechtsche Ct.*, heeft de burgemeester van Amsterdam een hoogst aangenaam en vereerend blijk van achting ontvangen van de leden der regterlijke magt aldaar. Door eene commissie is hem namens *alle* leden van het Geregtshof in Noordholland, de arrondissements-regtbank en de vier kantongeregten en van de parketten en griffien bij de collegien aangeboden een kunstrig bewerkte prachtige zilveren vaas of beker, een kunstwerk van de heeren Benten en Zonen.

Het kabinet van landbouw-werktuigen te Utrecht werd in het afgeloopen jaar bezocht door 349 personen, zijnde 14 minder dan in 1853. Van die 349 personen waren [...] vreemdelingen. Een groot aantal der werktuigen werd nagemaakt, vooral door den fabrikant Jenken alhier, gedurende 1854, behalve 220 stuks uit het kabinet, [...] ongeveer 600 werktuigen naar modellen, die niet in het kabinet worden aangetroffen, vervaardigde. Van 75 werktuigen werden afteekeningen gemaakt, hoofdzakelijk door Franschen, Italianen en Amerikanen. (*Utr. Cour.*)

Per Telegraaf.

Parijs, 2 Maart. Het *Journal des Débats* deelt mede dat de conferentien over het Pruissische tractaat den 27sten Februarij alhier begonnen zijn tusschen den heer Drouyn de Lhuys, baron von Wedell en baron von Hartzfeldt. Volgens dat blad belooft de uitkomst dier conferentien gunstig te zullen zijn. De baron von Wedell is naar Berlijn vertrokken, om nieuwe instructien te halen.

De keizer is gisteren te Boulogne aangekomen, daar heeft hij het kamp van Helfout bezocht.

Madrid, 1 Maart. De Cortes hebben den godsdienstigen grondslag der constitutie met 148 stemmen aangenomen.

De vernieuwing der vlottende schuld is in den ministerraad goedgekeurd. De rust is hier geheel ongestoord. Men noteert de 3 pCt. binnenl. schuld 32 pCt.; 1 pCt. 18[...]

225ste Nederlandsche Staats-Loterij.
16e LIJST. 5e KLASSE.
Uitgekomen hooge prijzen:
No. 7859 *f* 1000 en de Premie *f* 30000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 2 Maart 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2	61 1/8 9/16 3/16			
Dito Certificat.	3	72 3/4	*Hope* 1798/1816	5	100 1/4
Dito Dito. .	4	90 3/8 1/2 7/16	Dito 1828/1829	5	99 7/8
O. I. Leening .	4		Cert. 1831/1838	5	
Amort. Syndic.	3 1/2	89 1/2	Dito Dito	4 1/2	86 1/2
Hand.-Maats. .	4 1/2		Dito *Hope* . .	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz* .	4	
Certificaten . .	2 1/2	48 3/4	Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rotschild* .	2 1/2		Dito 1854 . . .	5	
Frankrijk.			Inschr. Assig. .	6	57 7/8
Obligatien . . .	3		Certific. dito. .	6	58 3/8
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	17 3/4 13/16	Obligatiën . . .	4	
Dito Buitenl. .	3				
D° Binnenl. s/m.	3	30 7/8 15/16 7/8	**Oostenrijk.**		
Bew. Sp. Com.		4 5/8	Metaliek . . .	5	60 15/16
Amort. Schuld.		4 1/8	Dito bet. Amst.	5	72 1/2
Portugal.			Dito Nation. .	5	63 13/16
Londen nieuwe.	5	37 13/16 7/8	Dito 1847 . . .	2 1/2	30 15/16
Dito uitgest. .	4	(13/16	Dito 1851/1852	2 1/2	30 15/16

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 98; Louis., bij [...] en C. 5 pct. $100\frac{1}{4}$; Mexic., te Lond. 3 pct. $19\frac{13}{16}$ [...] dito Onb. $19\frac{13}{16}$, 20.

Bij vaste markt leverde de handel in geene der genoemde fondsen iets merkwaardigs op.

FRANKFORT, Donderdag 1 Maart. Metalliek 5 pct. [...] Spanje 1 pct. $17\frac{3}{4}$; dito 3 pct. binnenl. $30\frac{3}{8}$.

LONDEN, Donderdag 1 Maart. Consols op t. $91\frac{1}{8}$, [...] N. Mexic. 3 pct. $20\frac{3}{4}$, 21; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. 71 [...] Spanje 1 pct. $17\frac{3}{4}$, 18; dito 3 pct. buit. $36\frac{1}{2}$; [...] $4\frac{1}{2}$ pct. 88; dito 5 pct. 97 ex d.; Turksche leening [...]

PARIJS, Donderdag 1 Maart. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. 95.75; [...] pct. 66.15; Sp. binn. 3 pct. $30\frac{1}{4}$; dito 1 pct. 17[...]

WEENEN, Donderdag 1 Maart. N. Metall. 81[...] actien 994; Lombarden 100; Loten 1854 $107\frac{1}{4}$; [...] Londen 12.25.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.